

zavedena byla u soudu, není již potřeba vésti znovu exekuci na nárok, nýbrž jde spíše o jeho vydobytí, k němuž je Československý stát legitimován již z oné berní exekuce.

Čís. 14213.

Předpisu § 367 obč. zák. nemůže se dovolávat kupitel kostelních věcí, prodal-li věci ty farář o své újmě a bez souhlasu nadřízených orgánů.

Faráři nejsou svěřeny věci kostelní jen do opatrování, nýbrž jest ve výkonu držby právním zástupcem kostela jako vlastníka těchto věcí.

(Rozh. ze dne 1. března 1935, Rv I 786/33.)

Farář G. prodal bez schválení nadřízených orgánů žalované obci (musejní společnosti ve správě žalované obce) sochu, jež patřila římskokatolickému kostelu ve V. V. Žaloba kostela na zjištění, že socha ta je vlastnictvím žalobcovým, nižší soudy zamítly.

Nejvyšší soud vyhověl žalobě.

Důvody :

Žaloba je opřena o § 366 obč. zák. o. Že žalující strana byla vlastníci sochy, nebylo vůbec předmětem sporu. Žalovaná bránila se tím, že vlastnictví žalující strany pominulo, když prý koupí a odevzdáním nabyla vlastnictví podle § 367 obč. zák. o. musejní společnost, která prý je také v držení oné sochy. Nesejde na tom, kdo byl kupcem sochy, protože předpisu § 367 obč. zák. o., kterého se žalovaná strana dovolává, nelze tu použít, když přece farář G. nebyl jenom třetí osobou, již byla socha vlastnířem svěřena do opatrování, nýbrž byl také u výkonu držby právním zástupcem kostela jako vlastníka sochy, který však k prodeji sochy o své újmě a bez souhlasu nadřízených orgánů nebyl oprávněn, o čemž rovněž mezi stranami není sporu. Za těchto okolností nemohla by se ani musejní společnost dovolávat § 367 obč. zák. o., koupě s ní uzavřená byla by neplatná právě tak, jako kdyby kupitelkou byla žalovaná obec. Vlastnictví žalující strany zůstalo tedy nedotčeno jak koupí, tak případným odevzdáním sochy, ať byl kupujícím kdokoli.

Čís. 14214.

»Vysazením z práce« rozumí se všeobecně přerušení pracovního poměru bez nároku na mzdu. Byl-li zaměstnanec vysazen proti své vůli, má nárok na mzdu za celou dobu, co byl vysazen.

(Rozh. ze dne 1. března 1935, Rv I 115/35.)

Žalobce domáhá se na žalované firmě, by mu zaplatila mzdu i za dobu, po kterou byl proti své vůli vysazen z práce. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Žalobce uvádí v žalobě, že od 8. srpna 1932 do 3. října 1932 byl neoprávněně »vysazen« z práce a žádá za tuto dobu »náhradu« ve výši 2.076 Kč. »Vysazením« z práce rozumí se všeobecně přerušeni pracovního poměru bez nároku na mzdu. Poukázal-li žalobce výslovně k tomu, že byl »neoprávněně« vysazen zaměstnavatelem, dal tím zřetelně na jevo, že se vysazení nestalo s jeho souhlasem, ba naopak proti jeho vůli. Z tohoto přednesu i z dalšího tvrzení, že »vysazení« z práce se v tomto případě rovná poskytnutí nucené dovolené, je zřejmé, že žalobce požaduje mu příslušející mzdu u žalované firmy po dobu 8 týdnů v celkové výši 2.076 Kč. Nebylo třeba, by žalobce blíže rozváděl a vysvětloval, jakou mzdu požíval u žalované firmy, když její výše je patrna z částky, kterou žalobce požaduje za osm týdnů vysazení. Není tudíž důvodnou námitka, že žalobní nárok nevyplývá ze skutkového přednesu žalobcova, ježto žalobce uplatňuje, že se mu nedostalo sjednané mzdy, ač jeho pracovní poměr nebyl rozvázán ani výpovědí, ani propuštěním.

Čís. 14215.

Nekalá soutěž.

Výhoda poskytnutá tisku v § 3 zák. o nek. soutěži nevztahuje se na žaloby zdržovací a odstraňovací, aniž na povinnost k veřejnému odvolání.

(Rozh. ze dne 1. března 1935, Rv I 166/35.)

Pr v ý s o u d zamítl žalobu, již se žalobkyně, firma K. a spol., radiotechnická komanditní společnost v P. domáhala výroku, že žalovaná firma »Knihtiskárna L., společnost s ručením obmezeným v P.« jest povinna zdržeti se rozšiřování údajů, že čsl. radiotechnický průmysl je stále vydán na pospas cizáckým společnostem patentářů a to firmě Tel., zastoupené v ČSR. firmou K. a spol., že firma K. a spol. donucuje čsl. výrobce nemravným a v žádném jiném státě nemožnými smlouvami licenčními, aby se vzdali ústavou zaručených práv osobní a obchodní svobody, iniciativy v podnikání a podřídili se bezpodmínečně diktátu této společnosti, že domácí výrobci čsl. jsou patentní kanceláři firem K. a spol. a Ph. a spol. rdoušení, aby žádný z nich nemohl vyniknouti a státi se nebezpečným konkurentem těchto firem, že